

РЕШЕНИЕ

№ 4241

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20221110208271 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН, вр. чл. 647, ал. 3 от КЗ и чл. 189, ал. 4 и следв. от ЗДвП.

С електронен фиш Серия Г № *****/2021 г., издаден от СДВР, на Р. Р. К. е наложена „глоба“ в размер на 250 лева за извършено административно нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането, изразяващо се в това, че на 28.07.2021 г. в 12.33 часа в гр. София, по бул. „Околовръстен път“ № 467 с посока на движение от бул. „Ботевградско шосе“ към бул. „Цариградско шосе“ управлява л.а. „БМВ 530 ХИ“ с *****, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Срещу така издадения електронен фиш е подадена жалба от санкционираното лице Р. Р. К., с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразен. Твърди се, че в електронния фиш е налице противоречиво описание на правната квалификация за извършеното административно нарушение, доколкото същото е квалифицирано от една страна като такова по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, а от друга - по чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 КЗ. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени атакувания електронен фиш, като присъди направените разноски за адвокатско възнаграждение.

В хода на съдебното производство жалбоподателят и въззиваемата страна не се явяват и не изпращат свои процесуални представители.

В представено писмено становище от процесуалния представител на жалбоподателя се излагат съображения, че от приложената справка от ЗАД „Армеец“ АД се установява, че процесното МПС е имало сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към 28.07.2021 г. Поддържа се и релевираното с жалбата възражение, че е налице противоречиво описание на правната квалификация на нарушението. На последно място е изложено, че АТСС, с което е заснето извършеното нарушение, е със срок на валидност до 24.02.2020 г., поради което се оспорва установената скорост на движение от 106 км/ч. Претендират се направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева.

В представени писмени бележки от въззиваемата страна се оспорват релевираните с жалбата възражения. Твърди се, че нарушението е установено по безспорен начин, като законосъобразно на нарушителя е наложена предвидената в КЗ санкция. С оглед на изложеното, от съда се иска да потвърди атакувания електронен фиш, като в полза на въззиваемата страна се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Релевирано е възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

При разглеждане на подадената жалба, съдът намира същата за процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на обжалвания електронен фиш, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Със застрахователен договор - застрахователна полица № BG/11/***** от 01.03.2021 г. бил сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на л.а. марка „БМВ“, модел „530 ХИ“ с номер на рама ***** със

застрахователно покритие от 01.03.2021 г. от 09.00 часа до 28.02.2022 г. в 23.59 часа.

Към 28.07.2021 г. Р. Р. К. бил собственик на горепосочения лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 ХИ“ с *****.

На 28.07.2021 г. в 12.33 часа процесният лек автомобил марка „БМВ“ с ***** бил заснет с АТСС „TFR1-M“ № 560 в гр. София на бул. „Околовръстен път“ № 467 с посока на движение от бул. „Ботевградско шосе“ към бул. „Цариградско шосе“.

Въз основа на данните от техническото средство бил издаден електронен фиш Серия Г № *****/2021 г. по описа на СДВР, с който на Р. Р. К. била наложена „глоба“ в размер на 250 лева за извършено административно нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Електронният фиш бил връчен на 10.06.2022 г. на Р. К., който в законоустановения 14-дневен срок подал жалба срещу последния, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: приложен снимков материал към електронен фиш Серия Г № *****/2021 г.; справка от АИС – КАТ относно собствеността на лек автомобил марка „БМВ“ с *****; Заповед № 8121з-172/29.02.2016 г. на министъра на вътрешните работи; заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, касаещо мобилна система за видеоконтрол тип „TFR1-M“ № 560, справка от ЗАД „Армеец“ АД и справка от сайта на Гаранционен фонд.

Съдът кредитира изцяло приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 283 НПК, тъй като същите са пряко относими към предмета на доказване по делото. От приложения снимков материал към електронния фиш се установява, че на 28.07.2021 г. в 12.33 часа е било заснето движението на процесния лек автомобил в гр. София по бул. „Околовръстен път“ № 467.

От извършената справка в сайта на Гаранционен фонд обаче се установява, че към датата на заснемане на нарушението, по отношение на процесния

автомобил е имало сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Видно от приложения по делото такъв - застрахователна полица № BG/11/***** от 01.03.2021 г. (л. 84 от делото) същият е със застрахователно покритие от 09.00 часа на 01.03.2021 г. до 23.59 часа на 28.02.2022 г. Макар и в договора да не е посочен регистрационен номер на автомобила, доколкото същият не е бил регистриран към датата на сключването му, е видно, че има пълно съвпадение между номера на рамата на процесния автомобил, посочен в справка за регистрация от ОПП-СДВР и отразения такъв в застрахователната полица. С оглед на това, съдът счита, че към процесната дата 28.07.2021 г. за процесния автомобил е имало сключен валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът счита, че Р. Р. К. не е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 КЗ, доколкото управлението от него на 28.07.2021 г. в 12.33 часа лек автомобил марка „БМВ“ с ***** е имал сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По изложените съображения атакуваният електронен фиш следва да се отмени като незаконосъобразен и необоснован. Предвид неизвършване на нарушението от страна на жалбоподателя, съдът намира за безпредметно обсъждане на останалите възражения касателно неправилното приложение на процесуалния закон.

С оглед разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и направеното изрично искане в тази насока в хода на съдебното производство, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноси в хода на настоящото производство. Видно от приложения на л. 90 от делото договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят К. е заплатил на адв. П. адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева. В представените писмени бележки е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г.), в случая минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лева. Съгласно задължителната съдебна практика, застъпена в т. 3 на

Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС: *„Основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора, т. е. да съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, което е различно по сложност при всеки отделен случай - например задължителната практика, разрешаваща основните спорни въпроси определя сложност в по-ниска степен. След тази преценка, ако се изведе несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права, съдът намалява договорения адвокатски хонорар“*. Същевременно, в Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС, I и II колегия на ВАС е посочено, че *„Възражението по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е действително една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на ответната страна да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона - "справедлив и обоснован". ... Институтът на обезщетението от непозволено увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е "обоснован и справедлив", т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството“*.

Обобщавайки гореизложеното, при определяне на размера на дължимото адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, съдът следва да съобрази критериите по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, а именно

същият да е обоснован и справедлив, като е съразмерен на извършената правна защита и съдействие, в контекста на фактическата и правна сложност на спора. В конкретния случай делото не е с правна и фактическа сложност, като е проведено едно единствено съдебно заседание, в което са събрани само писмени доказателства, като процесуалният представител на жалбоподателя не се е явил по делото, а е подал писмено становище. С оглед на това, съдът счита, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди заплатеното от него адвокатско възнаграждение, но в минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш Серия Г № *****/2021 г., издаден от СДВР, с който на Р. Р. К. е наложена „глоба“ в размер на 250 лева за извършено административно нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: гр. София, ул. „Антим I“ № 5 да заплати на Р. Р. К. с ЕГН ***** сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща направени от последния разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____